

количества высокоценного белка, перевариваясь в сычуге. У животных опытных групп лучше усваивался белок. От количества усвоенного протеина зависит функция органов гемопоэза. Увеличивается количество и функциональная активность сегментоядерных нейтрофилов в пределах физиологической нормы – образуют неспецифические иммунные белки (интерферон, комплемент, пропердин, лизоцим).

Авторами было установлено, что использование исследуемых веществ не оказывает отрицательного воздействия на состояние естественной резистентности молодняка, а наоборот, способствует более высокой естественной сопротивляемостью организма к неблагоприятным факторам среды. От устойчивости животных к неблагоприятным факторам среды зависит продуктивность, поэтому селенит натрия совместно с пробиотиком можно широко использовать при выращивании молодняка крупного рогатого скота.

Литература:

1. Скопичев В. Г. Физиолого-биохимические основы резистентности животных / В. Г. Скопичев, Н. Н. Максимюк. – СПб.: Изд-во «Лань», 2009. – 352 с.
2. Сулова И. В. Оптимальный уровень селена в рационах откармливаемых бычков / И. В. Сулова, И. В. Иванова, В. М. Дуборезов // Зоотехния. – 2008. – №10. – С. 17-18.
3. Тараканов Б. В. Использование пробиотиков в животноводстве. Калуга, 1998. – С. 53.

УДК 639.31:612.014

Опанасенко М. А., студент ОКР «Магістр» спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Вербельчук С. П., кандидат с.-г. наук, доцент

Житомирський національний агроєкологічний університет, м. Житомир, Україна

СТАН ТА АСПЕКТИ ВИРОЩУВАННЯ РИБИ В УМОВАХ РАДІОАКТИВНО ЗАБРУДНЕНИХ ТЕРИТОРІЙ

Аналіз наслідків Чорнобильської катастрофи свідчить про значне аварійне забруднення довкілля загалом. Забруднення радіоактивним цезієм охопило понад 6 % території Європи. Населення багатьох країн СНД та Європейських країн у північній півкулі зазнало підвищеного опромінення. Так, в Україні випало близько 20 % загальної кількості викинутого під час аварії цезію, у Білорусії – 33,5 %, у Росії – 24 %.

Житомирське Полісся здавна милувало і очаровувало своїх жителів та значну когорту гостей. На її території беруть початок і протікає значна кількість річок, також знаходяться природні і штучні озера та стави. Загальна площа земельного фонду області, яка покрита поверхневими водами, складає 21,95 тис. га., зокрема на території Житомирської області протікає 8 середніх та 321 мала

річка, загальною довжиною 6691,6 км. В області налічується: 10 озер, загальною площею 324 га, 54 водосховища, загальною площею водного дзеркала 7740 га, 1822 ставки, загальною площею водного дзеркала 12106 га.

Рибне населення (іхтіофауна) водойм області представлена 37 видами риб, що відноситься до 11 родин. Переважають: лящ, щука, окунь, карась, лин, короп, плітка. Хоча видове біорізноманіття іхтіофауни водойм області багате, але запаси малі і рибопродуктивність дуже низька.

Враховуючи вищесказане – можливостей для промислового виробництва рибопродукції в Житомирській області достатньо. Рекомендована в Україні річна норма споживання риби та рибопродуктів – 20 кг на людину, в тому числі 5 кг живої та свіжої риби. Враховуючи значення риби у харчуванні людини, діє закон України «Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них», який визначає основні правові та організаційні засади забезпечення та безпеки риби.

Одним із шляхів поповнення резервів рибного ринку області можлива реабілітація ставів та озер Полісся Житомирщини, які зазнали радіоактивного забруднення.

На жаль сьогодні забезпеченість ринку України рибою та рибними продуктами не перевищує 50 % від потреби. Спеціалізовані рибні господарства виробленою продукцією можуть забезпечити населення області лише на 16 % від необхідного обсягу прісноводної риби.

Навіть через 28 років актуальною залишається проблема споживання продуктів харчування, забруднених радіонуклідами. Джерелами надходження радіоактивних речовин до організму людини з довкілля є – продукти харчування, які становлять понад 90 % , на питну воду припадає 5-9 % , менше 1 % – на повітря.

Небезпека радіонуклідів, що надходять до організму пероральним шляхом, зумовлена кількома причинами. Передусім, через здатність радіонуклідів накопичуватись в окремих, так званих критичних, органах та віддавати свою енергію порівняно невеликій за об'ємом тканині. Друга причина – значний період опромінення від надходження радіонукліду до органу – до виведення його з органу чи зниження його активності в результаті розпаду. І остання причина – зростання небезпеки впливу високоіонізуючих α - та β -випромінювань, що більш безпечні при зовнішньому опроміненні, у зв'язку з низькою проникною властивістю.

Таким чином, невід'ємним компонентом радіаційної безпеки подолання наслідків Чорнобильської катастрофи залишається контроль вмісту радіонуклідів у об'єктах довкілля, що безпосередньо стосуються життєдіяльності людини (в атмосферному повітрі, воді, житлових приміщеннях, харчових продуктах тощо). Основою радіаційної безпеки є радіаційний моніторинг та виключення надходження радіонуклідів до організму.

Можна виділити такі основні шляхи формування доз внутрішнього опромінення населення за рахунок радіонуклідів, що виносяться з водою і розповсюджуються водним шляхом: продукти поливного землеробства: питна вода та риба.

Саме тому, в сучасних умовах особливо важливим є максимальне збереження кількості та якості конкурентоспроможної харчової продукції, гарантування її безпеки для здоров'я споживачів.

Для виконання поставлених завдань згідно мети досліджень робота проводилась у Овруцькому і Народицькому районах Житомирської області, у яких згідно паспортизації населених пунктів територія відносяться до 3-ої та 2-ої зони радіоактивного забруднення.

Зразки риби відбирались протягом року. Для спостережень використовувались найбільш розповсюджені представники річкової риби. Загальна кількість кожного виду риби складала від 5 до 15 зразків.

Для визначення споживання обсягів риби населенням різних вікових категорій була визначена структура харчування населення і встановлена частка риби в раціоні.

За результатами досліджень структури харчування сільського населення даних населених пунктів було встановлено, що раціон сільського населення включав види риб, які найбільш поширені в даних водоймах, а саме: щука (*Esox Lucius L.*), окунь (*Perca fluviatilis L.*), линь (*Tinca tinca L.*), плотва (*Rutilus rutilus L.*), карась (*Carassius carassius L.*), в'юн (*Misgurnus fossilis L.*).

УДК 636.5:034.

Палій О. М., студентка IV курсу, напрямку підготовки «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Пустова Н. В., кандидат с.-г. наук, доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

КОШЕРНЕ ЯЙЦЕ КОМПАНІЇ «АВАНГАРД»

Лідером з виробництва харчового яйця в Україні є компанія «Авангард». Провідне видання в галузі птахівництва – World Poultry, визнало «Авангард» другим у світі виробником яєць за кількістю курей-несучок у виробництві (22 млн. голів). Заснував компанію «Авангард» у 2003 році Олег Бахматюк, придбавши птахофабрики «Авангард» і «Авангард-Агро» (для підрощення молодняку). Підприємство спеціалізувалося на виробництві та продажу харчових яєць курей.

Із 2004 по 2006 роки компанія «Авангард» продовжувала нарощувати свій виробничий потенціал придбавши птахофабрики у центрі та на сході країни і здійснює будівництво комбікормових заводів «Рогатин-Корм» і «Кам'янець-Подільський комбікормовий завод». До складу компанії увійшов найпотужніший в Україні інкубатор «Слов'яни», що дозволило їй закласти основи вертикальної інтеграції бізнесу.

Для подальшого розширення потужностей у 2007 році відбувається придбання птахофабрик, інкубаторіїв та комбікормових заводів, а в 2008 році розпочинається переробка курячого яйця на підприємстві «Імперово Фудз».